

FEMINISMUL ÎN RELAȚIILE INTERNAȚIONALE

Eleonora - Mirabela TUFAN¹

1. Introducere
2. Feminismul în Relațiile Internaționale
3. Concluzii

Abstract

Renunite autoare feministe din domeniul Relațiilor Internaționale au arătat, în scrierile lor, că femeile, ca existențe concrete, nu sunt doar mame, simbol al căminului, al păcii și al tradițiilor, eroine caritabile, soțiile diplomaților sau rareori, decidenți masculinizați într-o lume accesibilă și inteligibilă doar bărbaților excepționali, „oameni de stat”.

Feminismul este o doctrină teoretică și de acțiune, care revendică lupta împotriva inegalității de gen, promovând afirmarea femeii în societate, prin ameliorarea și extinderea rolului și drepturilor sale.

Reprezentantele teoriei feministe propun o completare a realismului și o redefinire a conceptelor de putere și securitate.

1. Introducere

Dincolo de faptul că „lumea Relațiilor Internaționale este o lume a bărbaților”, vom aborda de-a lungul lucrării noastre participarea femeilor în viața publică și în viața Relațiilor Internaționale încă din cele mai îndepărtate timpuri din structura ființei umane, stând chiar la baza dezvoltării și evoluției acestui domeniu.

Renunite autoare feministe din domeniul Relațiilor Internaționale au arătat în scrierile lor că femeile ca existențe concrete

FEMINISM IN INTERNATIONAL RELATIONS

Eleonora - Mirabela TUFAN²

1. Introduction
2. Feminism in International Relations
3. Conclusions

Abstract

Prestigious feminist authors of international relations have shown in their writings that women as concrete existence are not only mothers, a symbol of home, peace and traditions, compassionate heroines, the wives of diplomats or rarely masculine makers in a world only accessible and understandable to exceptional men, "men of state."

Feminism is a theoretical and action doctrine, claiming the fight against gender inequality, promoting the empowering of woman in society by improving and expanding her role and rights.

Representatives of feminist theory suggest an addition to realism and a redefinition of the concepts of power and security.

1. Introduction

Beyond the fact that "the world of International Relations is a man's world, we address our work over women's participation in public life and the life of International Relations from the most remote times of human structure, standing at the very basis of the development and evolution of this field.

Prestigious feminist authors of international relations have shown in their writings that women as concrete existence

¹ Eleonora – Mirabela Tufan, Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu.

² Eleonora – Mirabela Tufan, „Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu.

nu sunt doar mame, simbol al căminului, al păcii și al tradițiilor, eroine caritabile, soțiile diplomaților sau rareori, decidenți masculinizați într-o lume accesibilă și inteligibilă doar bărbaților excepționali, „oameni de stat”. Morgot Light și Fred Halliday disting două categorii de contribuții feministe în domeniul Relațiilor Internaționale: scrierile care consideră consideră femeile o categorie de studiu și cele care iau genul ca reper epistemologic. O autoare feministă importantă în studierea Relațiilor Internaționale, Jacqui True, observă că există trei modalități – chiar trei etape – de integrare a genului, în studiul relațiilor internaționale: *genul ca variabilă*, *genul ca element constitutiv* și *genul ca element transformator*. A existat mai întâi etapa în care femeile au fost *descoperite* ca fiind totuși prezente în relațiile internaționale. A doua etapă, aceea a genului ca element constitutiv, are în vedere reliefa caracterului distorsionat, masculin și masculinizat, dar aparent neutru și abstract, pe care teoriile relațiilor internaționale și, în general, întreaga înțelegere a domeniului internațional se sprijină în mod insesizabil. A treia etapă constă în indicarea transformărilor pe care integrarea perspectivei genului le aduce în modul de definire, studiere și practicare a relațiilor internaționale.

Așadar am putea așeza întreaga noastră existență ca femei sub semnul schimbării permanente, atât în viața noastră personală, cât și în cea profesională, în viața publică a organizațiilor, precum și includerea noastră în categoria factorilor de decizie și responsabilități publice egale cu cele ale bărbaților.

Obiectul cercetării noastre îl constituie participarea femeilor în cadrul Relațiilor Internaționale. Ne-am oprit la acest domeniu, al Relațiilor Internaționale pornind de la exemple din viața cotidiană.

are not only mothers, a symbol of home, peace and traditions, compassionate heroines, the wives of diplomats or rarely masculine makers in a world only accessible and understandable to exceptional men, "men of state." Morgot Light and Fred Halliday find two categories of women's contributions in the field of international relations: the writings who consider women a study group and those taking this gender as epistemological guiding mark. An important feminist author in studying International Relations, Jacqui True, notes that there are three ways - even three stages - of integration of gender in the study of international relations: gender as a variable, gender as a constituent and as a transformer element. First, there was the phase in which women have been discovered to be actually present in international relations. The second phase, that of gender as a constituent, has a view to highlight the distorted character, male and masculine, but apparently neutral and abstract, on which the theories of international relations and, in general, the entire understanding of the international realm rest upon in an invisible way. The third step is to indicate the changes that gender perspective mainstreaming brings in how to define, study and practice the international relations.

So we could place our entire existence as women under the sign of permanent change, both in our personal lives and in the professional one, in the public life of organizations and also our inclusion in the category of decision factors and public responsibilities equal to men's.

The purpose of our research is the participation of women in international relations. We have chosen this field of international relations starting from examples from everyday life.

2. Feminismul și Relațiile Internaționale

Robin Cook. Hubert Vedrine. Klaus Kinkel. Evgheni Primakov. În domeniul Relațiilor Internaționale bărbații sunt cei care fac legea. Alături de politică și armată, acest spațiu asociat cu forța, tensiunea, amenințarea nucleară și disensiunea, este, prin excelență, arena în care își înfruntă voințele și creierile numai cei considerați puternici. Adică cei care poartă pantaloni. Această realitate, pentru prima oară, de la crearea „femeii din costa lui Adam”, este, însă, în schimbare. Este de ajuns să privim spre Vest pentru a sesiza „vântul schimbării”. Cel mai puternic om al Statelor Unite, după președintele, a fost o femeie, șefa diplomației americane, Condoleezza Rice. Despre predecesora sa, prima femeie care a ocupat această funcție, Madeleine Albright, se pune adesea întrebarea: „*este oare Albright femeie?*”. Această realitate obiectivă era pusă sub semnul întrebării atât de bărbați cât și de femei. Singura manieră de a o accepta în poziția în care s-a aflat este decretarea pe o singură voce: „bărbat”.

Femeie? Bărbat? Dincolo de particularitățile anatomice, acești termeni nu desemnează decât niște constructe sociale. Mai degrabă un set de categorii social construite care variază în spațiu și în timp decât niște aspecte biologice. Un ansamblu de roluri interiorizate de fiecare dintre genuri în procesul de socializare. Nu te naști femeie, ci devii femeie. Nu te naști bărbat, ci devii bărbat. Este un proces care începe în copilărie, cu socializarea primară, continuă în adolescență, și ia final odată cu moartea. Femeie. Bărbat. Femeile: sensibile, slabe, nu rezistă la presiune, etc. Bărbații: puternici, raționali, fermi, etc. Nu sunt decât stereotipuri care, sub pretenția că descriu o realitate obiectivă și universal validă, legitimează o relație de subordonare. Legitimează cordonul ombilical al femeii de spațiul privat și rolul bărbatului în sfera publică.

De aceea, realismul - cea mai importantă și mai galonată teorie din

2. Feminism in International Relations

Robin Cook. Hubert Védrine. Klaus Kinkel. Yevgeny Primakov. In international relations the men are those who make the law. Along with politics and army, this space associated with force, tension, dissension and the nuclear threat is, par excellence, the arena in which only the ones considered strong face their wills and brains. I mean those who wear trousers. This reality, for the first time since the creation of "Women in cost of Adam" is, however, changing. It's enough to look west to seize "the wind of change". The most powerful man in the United States after the president, was a woman, head of U.S. diplomacy, Condoleezza Rice. About her predecessor, the first woman who occupied this position, Madeleine Albright, was often asked the question: "Is Albright woman?". This objective reality was called into question both by men and women. The only way to accept the position she occupied is decreeing in one voice: "Men".

Woman? Male? Beyond anatomical peculiarities, these terms mean but only social constructs. Rather a set of socially constructed categories that vary in space and time than some biological aspects. A set of roles internalized by each gender in the socialization process. You are not born a woman, but become a woman. You are not born a man, but you become a man. It is a process that begins in childhood, with primary socialization, continuing into adolescence, and ends along with death. Female. Man. Women: sensitive, weak, not resistant to pressure, etc.. Men: strong, rational, firm, etc.. There are only stereotypes which, under the pretense that they describe an objective reality, universally valid, legitimate a relationship of subordination. Legitimize the umbilical cord of a woman's private space and man's role in the public sphere.

Therefore, realism - the most important and ranked theory in international relations from the moment it was issued by Hans Morgenthau in his book, published in

domeniul relațiilor internaționale, de la emiterea sa de către Hans Morgenthau, în cartea sa, apărută în 1948, „*Politics Among Nations*” - și cele șase principii ale sale nu reprezintă, în ciuda pretenției de universalitate, decât o perspectivă de gen asupra lumii, care necesită completări.

Teoria construită de Morgenthau stipulează că politica internațională, întocmai ca și realitatea, este guvernată de legi obiective ce își au originea în natura umană. Din această cauză este posibilă dezvoltarea unei teorii raționale (ne-emotivă) care să reflecte aceste legi obiective. Conceptul principal aflat în centrul expunerii sale este o categorie obiectivă, universal validă, interesul definit în termeni de putere. Realismul politic refuză identificarea aspirațiilor morale ale unei națiuni cu legile morale care guvernează universul și recunoaște incongruența dintre comandamentele morale și necesitatea unei acțiuni politice de succes. Cel ce guvernează în această lume a politicii - autonomă în raport cu celelalte lumi - este un om „inventat”, o persoană lipsită de orice considerente morale.

Afirmațiile lui Morgenthau nu sunt decât o pretenție arogantă de descriere obiectivă a realității. Pentru că obiectivitatea, așa cum este ea definită, în prezent, nu reprezintă decât un punct de vedere parțial asupra sistemului internațional, cel masculin. Ann Tickner demonstrează în eseuul său „*O reformulare din perspectiva feministă a principiilor realismului expuse de Hans Morgenthau*” că dihotomia subiectiv /vs./ obiectiv traduce setul de distincții privat /vs./ public, emoție /vs./ rațiune, natură /vs./ cultură, others /vs./ self, apropiere de ceilalți /vs./ autonomie. Teoria feministă se îndoieste de posibilitatea unei fundamentări universale a științei și argumentează că obiectivitatea, așa cum este ea înțeleasă în cultura noastră, este asociată cu masculinitatea. Separarea clasică introdusă de știința modernă între subiect și obiect nu traduce, de fapt, decât două aspecte: nevoia masculină de control și un stadiu în evoluția masculinității către

1948, "Politics Among Nations" - and its six principles is nothing, despite the claim of universality, but a gender perspective on the world, which needs to be completed.

Morgenthau's theory states that international politics, just as the reality, is governed by objective laws that have their origin in human nature. Therefore it is possible to develop a rational (not emotional) theory that reflects these objective laws. The main concept at the heart of his exposition is an objective category, universally valid, the interest defined in terms of power. Political realism refuses to identify the moral aspirations of a nation with the moral laws that govern the universe and recognizes the incongruence between the moral headquarters and the need for a successful political action. The one who governs in this world of politics - independent of other worlds - is an "invented" man a person without any moral considerations.

Morgenthau's statements are nothing more than an arrogant claim of objective description of reality. For objectivity, as it is defined today, is only a partial view of the international system, the male one. Ann Tickner demonstrates in her essay "A feminist perspective reformulation of the principles stated by Hans Morgenthau's realism" that the dichotomy subjective / vs. / objective translates the set of distinctions private / vs. / public, emotion / vs. / mind, nature / vs. / culture, others / vs. / self, close to others / vs. / autonomy. The feminist theory doubts the possibility of a universal fundamental of science and argues that objectivity, as it is understood in our culture, is associated with masculinity. The classical separation brought by modern science between subject and object translates , in fact, only two issues: the male need for control and a stage in the evolution of masculinity towards maturation , the ego's separation from others. Therefore, the feminist theory representatives propose an addition to realism and a redefinition of the concepts of power and security. From the

maturizare, separarea eu-lui de ceilalți.

De aceea, reprezentantele teoriei feministe propun o completare a realismului și o redefinire a conceptelor de putere și securitate. Din perspectiva teoriei realiste, puterea înseamnă controlul omului asupra omului. Este un punct de vedere care exclude, prin definiție, cooperarea. Feministele sesizează tocmai acest potențial pentru cooperare și toate pozițiile lor subliniază caracterul multidimensional al puterii. Hannah Arendt definește puterea drept „*abilitate umană de a acționa în echipă cu alții care împart preocupări similare*” (Geta Juverdeanu, *O perspectivă feministă asupra relațiilor internaționale*, Revista „*Cap. Compas*”, nr. 1, martie 1998).

Femeile au devenit mai apte să se sprijine pe putere ca persuasiune. Jane Jaquette vede similarități între aceste strategii de persuasiune dezvoltate de femei pentru a se opune argumentelor forței brute utilizate de bărbați în cele ale statelor mici, care acționează de pe o poziție slabă în sistemul relațiilor internaționale. Constituirea coalițiilor, cooperarea colectivă - de exemplu, ONU, Uniunea Europeană, Conferința de Coordonare a Dezvoltării Sud Africane - sunt mărci ale acestei viziuni asupra sistemului internațional.

Până în anii '80, rolul genului în teoria și practica relațiilor internaționale, cu deosebire precădere în domeniul teoriilor și studiului securității internaționale, a fost aproape în totalitate ignorat. Astăzi, cercetările feministe reprezintă, însă, o contribuție din ce în ce mai importantă în contextul studiilor din acest domeniu.

O serie de opinii, exprimate încă de acum câteva decenii, au vizat complexitatea sistemului de relații internaționale, rolul femeilor și al bărbaților în conflicte și în sistemul de pace / securitate internațională.

Opiniile exprimate în ultimii ani arată că feminismul a devenit mult mai deschis, că s-a dezvoltat ca teorie flexibilă și că s-a conectat la alte păreri teoretice care încearcă să-i critice ipotezele fundamentale.

perspective of the realist theory, power means human control on human . It is a view which excludes, by definition, cooperation. The feminists seize precisely upon this potential for cooperation and all their positions emphasize the multidimensional nature of power. Hannah Arendt defines power as "the human ability to act as a team with others who share similar concerns (Geta Juverdeanu, A feminist perspective on international relations, Magazine Cap. Compas, no. 1, March 1998).

Women have become more able to rely on power as persuasion. Jane Jaquette sees similarities between these strategies of persuasion developed by women to prevent arguments of brute force used by men in those small states, operating from a weak position in international relations system. Building coalitions, collective cooperation - for example, UN, European Union, the Conference of Southern African Development Coordination - are trademarks of this vision on the international system.

By the '80s, the role of gender in international relations theory and practice, especially in the field of international security theories and research , was almost totally ignored. Today, the feminist research represents, however, an increasingly more important contribution in the context of studies in this area.

A range of views expressed since the last few decades, touched the complexity of international relations, the role of women and men in conflicts and in the international peace / security system .

The opinions expressed in recent years show that feminism has become more open, has developed as flexible theory and is connected to other theoretical views that try to criticize its fundamental assumptions.

In the study of international relations feminism brings a new theoretical agenda to us, but also a new research agenda,

În studiul relațiilor internaționale feminismul aduce o agendă teoretică nouă, dar și o agendă de cercetare nouă, regândind fenomene internaționale mai vechi pe care le comunică într-un limbaj nou. De asemenea, pune accentul pe realitățile internaționale ignorate până acum în cercetările tradiționale (acel „mainstream / malestream”).

Contribuțiile specifice ale feminismului în relațiile internaționale pornesc adeseori de la obiecția referitoare la abordarea focalizată pe aspectele politico-militare și noțiunile centrate pe stat, datorită faptului că le consideră o abordare îngustă, care limitează vizibilitatea și complexitatea tematicii celor două genuri. Perspectiva feministă are implicații importante în primul rând pentru că instituțiile militare și politice sunt de tip patriarhal, ierarhice și au exclus mult timp implicarea femeilor, dar și pentru că resursele financiare și politice din sfera politică internațională nu pot fi administrate decât de societate, în ansamblul său. Astăzi femeile ocupă un rol important în cadrul Relațiilor Internaționale ocupând funcții de conducere și fiind în mare parte majoritate numai femei.

Percepția femeilor asupra războiului, violenței și situațiilor conflictuale diferă de cea a bărbaților, deși, în cadrul propriului gen, există mai multe variabile interne care modifică rezultatele acestei percepții: clasa, educația, domeniul profesional, vârsta, interesele personale, etc.

Spike Peterson consideră că accentuarea rolului suveranității statale este una dintre sursele de insecuritate a femeilor, deoarece limitează „construcția unei comunități politice” în raport cu instituțiile sau politicile masculine și tradiționale. Definiția dată de Peterson aduce o generalizare a situației de insecuritate a femeilor, implicând ideea că înțelegerea securității în relațiile internaționale presupune înțelegerea surselor de insecuritate specifice și pe cele potențial unice ale procentului de populație reprezentată de femei în toată lumea (Dana Radle, *Roluri de gen în structurile*

rethinking older international phenomenon which they communicate in a new language. It also focuses on the international realities ignored until now in the traditional research (that "mainstream / malestream”).

Specific contributions of feminism in international relations often start from the objection to the approach that focuses on political-military issues and state-centered concepts, because it considers them a narrow approach, limiting visibility and complexity of the topics of the two genders. The feminist perspective has important implications primarily because military and political institutions are patriarchal, hierarchical and have long excluded the involvement of women, but also because financial and political resources of international politics sphere can be administered only by society as a whole. Today women have an important role in international relations and occupying senior positions mostly women.

The perception of women over war, violence and conflict situations differ from that of men, although within their gender, there are several internal variables that affect the result of this perception: class, education, professional level, age, interests, etc..

Spike Peterson believes that the increased role of state sovereignty is one of the sources of insecurity for women, because it limits "building a political community" in relation to male and traditional institutions or policies. Peterson's definition makes a generalization of the situation of insecurity of women, involving the idea that understanding security in international relations requires understanding the specific sources of uncertainty and the potential unique ones of the percentage of the population represented by women worldwide (Dana Radle, *Roluri de gen în structurile politice și militare*, Republica – Revista Egalității de Șanse, nr. 1, aprilie 2006).

The feminist research examines the establishment of conflict and war identifiable elements: involvement in the war, resistance, support

politice și militare, Republica – Revista Egalității de Șanse, nr. 1, aprilie 2006).

Cercetările feministe analizează constituirea elementelor identificabile ale conflictului și războiului: implicarea în război, rezistența, operațiunile suport care implică prezența sau viața femeilor în vreun fel. Încercările feministe tind să cerceteze nu numai relațiile de putere dintre femei și bărbați, dar și rolurile de gen, într-un context mai larg al relațiilor internaționale. Punctele de vedere post-moderne pun accentul pe importanța socială a elementelor de gen. Obiectivul acestei investigații este chestionarea și analiza pozițiilor pozitivistice care susțin că există o lume obiectivă.

Feminismul în relațiile internaționale a deschis calea unei întregi serii de dezbateri și arii de lucru, de la femeile din diplomatie, la cele implicate în război sau operațiuni de pace, pentru a ilustra doar câteva din cele mai controversate teme. De ce avem nevoie de perspective atât de variate și unde ne vom îndrepta atenția? Răspunsul nu e facil; avem întâi nevoie să examinăm, să explorăm și să identificăm aspectele relevante, să găsim o interpretare coerentă a datelor și să oferim elementele necesare unei concluzii relevante.

Contribuția Cynthiei Enloe este, din acest punct de vedere, una esențială; lucrările ei cercetează atent multiple subiecte: de la femeile care însoțesc soldații în taberele militare, la personalul medical sau tehnic din armată. Important, în cercetările aduse în ultimii ani de Enloe, sunt următoarele:

1. militarii au interes de exercitare a unui control al grupurilor de femei legate de sistemul militar (de exemplu, soții, asistente sau prostituate);
2. numeroase femei participă indirect la pregătirile de război prin profesii legate de producerea armelor sau alte tipuri de bunuri din industria armamentului;
3. sistemul militar reacționează la schimbările sociale și culturale din societate și la presiunile organizațiilor internaționale (de exemplu în situațiile de abuz sexual, acceptarea angajaților

operations which imply the presence or the lives of women in any way. The feminist research tend to seek not only the power relations between women and men, but also gender roles, in a broader context of international relations. Post-modern views emphasize the social importance of gender elements. The objective of this investigation is questioning and analysis of positivist positions which claim that there is an objective world.

Feminism in international relations has opened the door to a whole series of debates and areas of work, from the women involved in diplomacy to those involved in war or peace operations, to illustrate just some of the most controversial topics. Why do we need so diverse perspectives and where will we turn our attention? The answer is not easy, we first need to examine, explore and identify the relevant issues, to find a consistent interpretation of the data and provide the necessary elements of relevant conclusions.

Cynthia

Enloe's contribution is, from this point of view, an essential one; her works closely examine many topics: from women which accompany soldiers into military camps, to medical and technical staff of the army. Importantly, the research made in recent years by Enloe, shows the following:

1. servicemen have interest in bringing the control on women's groups about military system (eg, spouses, nurses or prostitutes);
2. many women participate indirectly in the preparations for war through professions involved in the manufacture of weapons or other goods in the weapons industry;
3. the military system reacts to social and cultural changes from society and to the pressures of international organizations (eg in cases of sexual abuse, the acceptance of gay employees).

In

"Bananas, Beaches and Bases" Enloe opened the section of conclusions with a phrase that

homosexuali).

În „*Bananas, Beaches and Bases*”, Enloe deschide secțiunea de concluzii cu o frază ce-ar putea fi motto-ul pentru întreaga sa contribuție în arena studiilor feministe: „*elementul personal este internațional*” (Idem).

Condensată și incitantă, cercetătoarea avansează în direcția căutării sensurilor și naturii abordărilor feministe: „*Pentru a face ca politica internațională să capete sens, avem nevoie să căutăm puterea în spatele și în fața noastră. Relațiile de putere dintre țări și guvernele lor implică mult mai mult decât manevre de luptă și telegrame diplomatice*” (Ibidem). Insistența asupra ambivalenței termenilor „personal” și „internațional” încadrează pe deplin tabloul conceptual: „*Implicațiile unei înțelegeri feministe a politicii internaționale sunt reliefate mult mai puternic atunci când cineva citește că «elementul personal este internațional» în sens invers: ceea ce este internațional este personal. Aceasta cere o modalitate radicală de imaginare a ceea ce au nevoie guvernele pentru a se alia unul cu altul, pentru a concura și susține războiul unul față de altul*” (Ibidem).

Numeroasele publicații ale Cynthiai Enloe, scriitoare feminista și profesor, au contribuit la înțelegerea curentă a problemelor de gen și a evoluției femeilor din întreaga lume, în context istoric și actual.

Născută în 1938, Cynthia Enloe și-a petrecut copilăria și primii ani ai tinereții în Long Island, într-o suburbie a New York-ului. După absolvirea studiilor universitare la Connecticut College, în 1960, și-a continuat educația cu un masterat, în 1963, și un doctorat, în 1967, în științe politice la Universitatea Berkeley din California.

În prezent Enloe este profesor în cadrul Departamentului de Dezvoltare Internațională, Comunitate și Mediu al Universității Clark, Worcester. Este, de asemenea, Directorul Programului Studii pentru Femei din cadrul aceleiași universități. A participat în calitate de lector la diferite

could be the motto for her entire contribution in the arena of feminist studies: "the personal element is international" (ibid.).

Condensed and exciting, she advances in the direction of searching the meanings and nature of feminist approaches: "To make international politics to make sense, we need to seek the power behind and in front of us. The power relations between countries and their governments involve much more than combat maneuvers and diplomatic telegrams" (Ibid). Insistence on the ambivalence of "personal" and "international" fully match the conceptual picture: "The implications of a feminist understanding of international politics are more strongly raised when one reads that" the personal element is international "in reverse: what is international is personal. This requires a radical way of imagining what governments need to ally with one another, to compete and support one another the war" (Ibid).

Numerous publications of Cynthia Enloe, feminist writer and teacher, have contributed to current understanding of gender issues and women's development worldwide, in present and historical context.

Born in 1938, Cynthia Enloe spent her childhood and early youth in Long Island, a suburb of New York. After graduation from Connecticut College in 1960 she continued her education with a Masters degree in 1963 and a Ph.D. in 1967 in political science at the University of California Berkeley.

Enloe is currently professor in the Department of International Development, Community and Environment Clark University, Worcester. It is also Director of Women's Studies Program at the same university. She participated as a lecturer at various seminars and courses on globalization, feminism and militarization in Japan, Korea, Turkey, Canada, UK, in many universities in the United States of America

seminarii și cursuri despre globalizare, feminism și militarizare în Japonia, Coreea, Turcia, Canada, Marea Britanie, la numeroase universități din Statele Unite ale Americii și a fost prezentă cu intervenții la Radioul Public Național și la BBC. Pe lângă faptul că este editor pentru jurnale academice ca „Signs” și „International Feminist Journal of Politics”, Cynthia Enloe a scris, până în prezent, nouă cărți, majoritatea publicate de către „University of California Press”. Multe dintre studiile lui Enloe sunt centrate pe locul femeilor în politicile naționale și internaționale. Cărțile sale acoperă o gamă largă de subiecte referitoare la discriminarea bazată pe gen, precum și aspecte despre identitățile rasiale, etnice și naționale.

În *The Curious Feministe*, Enloe acordă o atenție deosebită efectului globalizării asupra raporturilor de muncă și a salarizării femeilor. Această carte prezintă nu numai rolurile femeilor pe piețele economice, în cadrul conflictelor mondiale și al puterii politice, ci arată și interesul special al lui Enloe pentru conectarea acestor teme la viața de zi cu zi a femeilor. De asemenea vorbește despre cum a devenit interesată de feminism și afirmă că curiozitatea unei feministe înseamnă că viața unei femei trebuie să fie mai presus de scopul, de sfera interesului său.

În *Maneuvers: The International Politics of Militarizing Women's Lives* Enloe vorbește despre militarizare și despre modul în care guvernele utilizează munca femeilor în procesul de pregătire a războiului și în derularea propriu-zisă a acestuia.

În calitate de lector și de cercetător, dar mai ales ca reprezentantă a feminismului, Enloe s-a focalizat pe interacțiunea politicilor femeilor în arenele naționale și internaționale, cu atenție specială pe modul în care munca femeilor este mai ieftină în contextul factorilor globalizării și cum activitatea emoțională și munca fizică a femeilor a fost folosită pentru a susține politicile războinice ale guvernelor –modul în care multe femei au încercat să reziste la toți acești factori. Identități rasiale, de clasă, etnice și naționale,

and was present with assistance on National Public Radio and the BBC . In addition to being editor of academic journals as "Signs" and "International Feminist Journal of Politics, Cynthia Enloe has written so far, nine books, most published by the University of California Press. Many of Enloe's studies are focused on the place of women in national and international policies. Her books cover a wide range of topics relating to gender-based discrimination and also to racial ethnic and national identity issues.

In *The Curious Feminist*, Enloe pays particular attention to the effect of globalization on labor relations and remuneration of women. This book presents not only the roles of women in the economic markets in the global conflict and political power, but also shows Enloe's special interest to connect these themes to everyday life of women. It also talks about how she became interested in feminism and argue that a feminist curiosity means that a woman's life must be above the purpose, the sphere of her interest.

In *Maneuvers: The International Politics of Militarizing Women's Lives* Enloe talks about militarization and how governments use the women's work in preparation for the war and its actual performance.

As a lecturer and researcher, but especially as a representative of feminism, Enloe focused on the interaction of women policies in national and international arenas, with particular emphasis on the way in which women's labor is cheaper in the context of globalization factors and on how emotional activity and physical work of women was used to support the warrior policies of governments-how many women have tried to resist all these factors. Racial, class, ethnic and national identities as well as ideas about femininity and masculinity were common trends in her studies.

These things are not entirely new, but rather viewed

precum și idei referitoare la feminitate și masculinitate au reprezentat tendințe obișnuite în studiile sale.

Acestea nu sunt în totalitate lucruri noi, ci mai curând privite dintr-o perspectivă nouă.

O altă contribuție importantă a fost adusă de J. Ann Tickner, cunoscută pentru lucrarea sa „*Genul în relațiile internaționale*”, în care punctează felul în care acest domeniu susține genul: preponderent, asemenea unei gazde, în ceea ce privește masculinitatea, și mai mult în sens marginal, atunci când e vorba de vocea femeilor. Tickner susține că realismul este tributar lungii tradiții de gândire care asociază conceptul de națiune și cetățenie cu cel de serviciu militar, respectiv trăsăturile masculine specifice. Conform punctului său de vedere, tradițiile vestice în gândirea realistă, liberală și marxistă sunt puternic legate cultural de noțiunile de masculinitate, autonomie, independență și putere. Aceste tradiții au adus anumite ipoteze privind comportamentul, evoluția și creșterea economică, într-un fel care a făcut ca femeile să rămână niște actori invizibili. Important este că ea urmărește să tranșeze genul; scopul este nu înlocuirea unei definiții masculine a relațiilor internaționale, ci diminuarea diferențelor de gen pentru susținerea unor concepte care să privească ambele genuri.

J. Ann Tickner, reprezentantă a feminismului și teoretician apreciat în studiul relațiilor internaționale, este profesor la Școala de Relații Internaționale a Universității Southern California, Los Angeles. Printre operele sale se numără: *Gendering World Politics: Issues and Approaches in the Post-Cold War Era* (Columbia University, 2001) și *Gender in International Relations: Feminist Perspectives on Achieving International Security* (Columbia University, 1992). Unul dintre cele mai faimoase articole publicate a fost *You just don't understand* (International Studies Quarterly (1997) 41, 611-632), articol în care îi ceartă pe unii dintre cei mai renumiți teoreticieni ai relațiilor

from a new perspective.

Another important contribution was made by J. Ann Tickner, known for her "Gender in international relations", which highlights the way in which this area supports the gender: mostly, like a host, in terms of masculinity, and more in marginal sense, when it comes to women's voice. Tickner argues that realism is tributary to the long tradition of thinking that combines the concept of nation and citizenship to that of military service, respectively the particular male traits. According to her point of view, western traditions in realistic, liberal and Marxist thinking are strongly linked to cultural notions of masculinity, autonomy, independence and power. These traditions have made certain assumptions about the economical behavior, evolution and growth in a way that made some women remain invisible actors. Important is that she seeks to transcend gender, the goal is not to replace a male definition of international relations, but the reduction of gender differences for the support of concepts that relate to both genders.

J. Ann Tickner, a representative of feminism and appreciated theorist in the study of international relations, is a professor at the School of International Relations University of Southern California, Los Angeles. Among her works are: *Gendering World Politics: Issues and Approaches in the Post-Cold War Era* (Columbia University, 2001) and *Gender in International Relations: Feminist Perspectives on Achieving International Security* (Columbia University, 1992). One of her most famous published articles was *You just do not understand* (International Studies Quarterly (1997) 41, 611-632), article in which she fights some of the most prominent theorists of international relations (such as Robert Keohane) because they failed to recognize the critical potential of feminist theory. Most feminist theories of international relations study give a strong deconstructive approach claiming that the theories reflect the social position of the

internaționale (ca de exemplu Robert Keohane) pentru că au eșuat în recunoașterea potențialului critic al teoriei feministe. Majoritatea teoriilor feministe în studiul relațiilor internaționale prezintă o abordare puternic deconstructivă susținând că teoriile reflectă poziționarea socială a genului autorilor acestora – de aceea sunt atacate metodele pozitive („științifice”) de construire a politicilor referitoare la cunoașterea genului.

J. Ann Tickner a fost președinte al Asociației pentru Studii Internaționale (ASI), între 2006 și 2007. Nu a fost, totuși prima femei președinte a ASI, dar a fost primul teoretician al feminismului în studiul relațiilor internaționale care a condus ASI.

Jean Bethke Elshtain, o altă reprezentantă a curentului feminist, este o gânditoare ale cărei contribuții în studiul relațiilor internaționale își au originea în înțelegerea profundă a rolului diferențierii sexuale în încadrarea concepțiilor dominante asupra statului în gândirea occidentală. Elshtain clarifică, în special, modul în care concepțiile despre rolul specific al bărbaților și al femeilor sunt exprimate în teoria și practica războiului. Este foarte critică la adresa unor școli de gândire feministe care perpetuează lipsa de înțelegere dintre bărbați și femei. Jean Bethke Elshtain este un teoretician politic deosebit de interesat de rolul diferențierii sexuale în modelarea felului în care înțelegem „*politica fie ea internă sau internațională*”. Cea mai mare parte din opera ei relevă rolul genului (*gender*) nu numai în profilarea modului în care concepem și vorbim despre relațiile internaționale, ci și a celui în care acționăm în acest domeniu.

4. Concluzii

În concluzie, o femeie poate face carieră în politica internațională, dar totul depinde de ea. Tot ce trebuie este: o porție bună de inteligență, o doză acceptabilă de perseverență și cât se poate de multă voință. Toate ușile se pot deschide doar dacă știi să găsești cheia potrivită.

gender of their authors - and therefore positive ("science") building methods on knowledge of gender policies are attacked .

J. Ann Tickner was president of the International Studies Association (ISA), between 2006 and 2007. She was not, however, the first woman president of ISA, but she was the first theorist of feminism in the study of international relations who led the ISA.

Jean Bethke Elshtain, another representative of current feminist thinking is one whose contributions to the study of international relations are rooted in deep understanding of the role of sexual differentiation in dominant conceptions over state in Western thinking. Elshtain clarifies, in particular, how the concepts of the specific role of men and women are expressed in the theory and practice of war. She is very critical of some feminist schools of thought that perpetuate the lack of understanding between men and women. Jean Bethke Elshtain is a political theorist particularly interested in the role of sexual differentiation in shaping how we understand "policy, whether domestic or international." Most of her work reveals the role of gender, not only in shaping the way we conceive and talk about international relations, but also how we act in this area.

4. Conclusions

In conclusion, a woman can make a career in international politics, but everything depends on her. All you need is a good portion of intelligence, an acceptable dose of perseverance and how much will it is possible. All doors can be opened only if you know how to find the right key.

BIBLIOGRAFIE

- Allen, Mike, Ratnesar, Romesh, *The End of Cowboy Diplomacy*, Time, 2006.
- Bensadon, Ney, *Les droits de la femme des origines à nos jours*, Presses Universitaires de France, Paris, 1990.
- Bloss, Thierry, *La femme dans la société française*, Presses Universitaires de France, 1994.
- Codoban, Aurel, *Postmodernismul. Deschideri filosofice*, Ed. Dacia, Cluj, 1995.
- Connor, Steven, *Cultura postmoderna. O introducere în teoriile contemporane*, Dacia, 1998.
- Delaunay, Jean-Marc, Denéchère, Yves, *Femmes et relations internationales au XXème siècle*, Presses Sorbonne Nouvelle, 2007.
- Derrida, Jacques, *Structura, semnul și jocul în discursul științelor umane*, Ed. Univers, Bucuresti, 1998.
- Filipescu, Nicolae, Angela Merkel, *Un lider popular, Comentarii economice și politice*, 2006.
- Gaspard, Françoise, *Les femmes dans les relations internationales*, Politique, 1998.
- Gatens Moira, *Feminism si filosofie. Perspective asupra diferentiei si egalitatii*, Ed. Polirom, Iasi, 2001.
- Goldberg, David Theo, *Multiculturalism: A Critical Reader*, Blackwell, Cambridge, 1998.
- Grant Judith, *Fundamental Feminism. Contesting the Core Concepts of Feminist Theory*, Routledge, London and New York, 1993.
- Johnson, Paul, *Leaders and Revolutionaries*, Margaret Thatcher, 1998.
- Jucan, Floriana, *Simona Miculescu la ceas aniversar*, Q Magazine, 2008.
- Lipovetsky, Gilles, *Amurgul datoriei. Etica nedureroasă a noilor timpuri democratice*, Ed. Babel, Bucuresti, 1996.
- Lyon, David, *Postmodernitatea*, Du Style, Bucuresti, 1998.
- Hamacher, Werner, *Violence, Identity*

REFERENCES

2. Allen, Mike, Ratnesar, Romesh, *The End of Cowboy Diplomacy*, Time, 2006.
3. Bensadon, Ney, *Les droits de la femme des origines à nos jours*, Presses Universitaires de France, Paris, 1990.
4. Bloss, Thierry, *La femme dans la société française*, Presses Universitaires de France, 1994.
5. Codoban, Aurel, *Postmodernismul. Deschideri filosofice*, Ed. Dacia, Cluj, 1995.
6. Connor, Steven, *Cultura postmoderna. O introducere în teoriile contemporane*, Dacia, 1998.
7. Delaunay, Jean-Marc, Denéchère, Yves, *Femmes et relations internationales au XXème siècle*, Presses Sorbonne Nouvelle, 2007.
8. Derrida, Jacques, *Structura, semnul și jocul în discursul științelor umane*, Ed. Univers, Bucuresti, 1998.
9. Filipescu, Nicolae, Angela Merkel, *Un lider popular, Comentarii economice și politice*, 2006.
10. Gaspard, Françoise, *Les femmes dans les relations internationales*, Politique, 1998.
11. Gatens Moira, *Feminism si filosofie. Perspective asupra diferentiei si egalitatii*, Ed. Polirom, Iasi, 2001.
12. Goldberg, David Theo, *Multiculturalism: A Critical Reader*, Blackwell, Cambridge, 1998.
13. Grant Judith, *Fundamental Feminism. Contesting the Core Concepts of Feminist Theory*, Routledge, London and New York, 1993.
14. Johnson, Paul, *Leaders and Revolutionaries*, Margaret Thatcher, 1998.
15. Jucan, Floriana, *Simona Miculescu la ceas aniversar*, Q Magazine, 2008.
16. Lipovetsky, Gilles, *Amurgul datoriei*.

- and Self-Determination*, Stanford University Press, Stanford CA, 1997.
- Heller, Agnes, Ferenc Feher, *The Postmodern Political Condition*, Polity Press, Cambridge, 1998
- Humm, Maggie, *The Dictionary of Feminist Theory*, Prentice Hall & Harvester Wheatsheaf, New York and London, 1995.
- Marga, Andrei, *Relativismul și consecințele sale*, EFES, Cluj, 1998.
- McCarthy Cameron, *The Uses of Culture. Education and the Limits of Ethnic Affiliation*, Routledge, London and New York, 1998.
- McLennan, Gregor, *Pluralismul*, Ed. Du Style, Bucuresti, 1998.
- Michel, Andrée, *Le Féminisme*, Presses Universitaires de France, Paris, 1979.
- Miroiu Andrei, Radu Sebastian Ungureanu, *Manual de Relații Internaționale*, Polirom, Iași, 2006.
- Nicholson, Linda, *Feminism/Postmodernism*, SAGE Publications, London, 1990.
- Omestad, Thomas, *Q&A: Madeleine Albright, Cleaning Up a Foreign Policy Mess*, 2008.
- Siân, Ellis, *Political Biography: Margaret Hilda Thatcher*, British Heritage, 1997.
- Tatum, Malcom, *Who is Margaret Thatcher*, Conjecture Corporation 2003-2008.
- Taylor, Charles, *Multiculturalism and the Politics of Difference*, Princeton University Press, Princeton, 1992.
- Werkhäuser, Nina, *Angela Merkel dorește un nou concept strategic pentru NATO?*, 2008.
- Etica nedureroasă a noilor timpuri democratice*, Ed. Babel, Bucuresti, 1996.
17. Lyon, David, *Postmodernitatea*, Du Style, Bucuresti, 1998.
18. Hamacher, Werner, *Violence, Identity and Self-Determination*, Stanford University Press, Stanford CA, 1997.
19. Heller, Agnes, Ferenc Feher, *The Postmodern Political Condition*, Polity Press, Cambridge, 1998
20. Humm, Maggie, *The Dictionary of Feminist Theory*, Prentice Hall & Harvester Wheatsheaf, New York and London, 1995.
21. Marga, Andrei, *Relativismul și consecințele sale*, EFES, Cluj, 1998.
22. McCarthy Cameron, *The Uses of Culture. Education and the Limits of Ethnic Affiliation*, Routledge, London and New York, 1998.
23. McLennan, Gregor, *Pluralismul*, Ed. Du Style, Bucuresti, 1998.
24. Michel, Andrée, *Le Féminisme*, Presses Universitaires de France, Paris, 1979.
25. Miroiu Andrei, Radu Sebastian Ungureanu, *Manual de Relații Internaționale*, Polirom, Iași, 2006.
26. Nicholson, Linda, *Feminism/Postmodernism*, SAGE Publications, London, 1990.
27. Omestad, Thomas, *Q&A: Madeleine Albright, Cleaning Up a Foreign Policy Mess*, 2008.
28. Siân, Ellis, *Political Biography: Margaret Hilda Thatcher*, British Heritage, 1997.
29. Tatum, Malcom, *Who is Margaret Thatcher*, Conjecture Corporation 2003-2008.
30. Taylor, Charles, *Multiculturalism and the Politics of Difference*, Princeton University Press, Princeton, 1992.
- Werkhäuser, Nina, *Angela Merkel dorește un nou concept strategic pentru NATO?*, 2008.